

DECIZIA nr. 94 din 13.02.2014 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC ABC SRL**, cu sediul in
....., sector X, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./2013

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr.2013, inregistrata sub nr.2013 de catre Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale A cu privire la contestatia SC ABC SRL din Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul vamal sub nr. il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/2013, comunicata sub semnatura si stampila in data de prin care organele vamale au stabilit in sarcina SC ABC SRL drepturi vamale in cuantum total de **TSC lei**, din care:

- TV lei taxe vamale;
- XV lei TVA;
- AV lei dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC ABC SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata SC ABC SRL sustine ca avea doar calitatea de transportator al marfii furate din semiremorca si nu de importator, iar conform art. 203 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992 si art. 4 pct. 13 din Codul vamal nasterea unei datorii vamale este conditionata de existenta unei operatiuni de import, operatiune care ulterior este desfasurata cu eludarea prevederilor legale.

In calitate de transportator societatea nu poate fi incadrata in categoria debitorilor vamali detaliata in alin. (3) al art. 203 din Codul vamal comunitar intrucat nu a sustras marfurile de sub supraveghere vamala si nici nu a participat la o astfel de actiune, ci, dimpotriva, a sesizat Parchetul printr-o plangere penala cu privire la savarsirea unei infractiuni de furt calificat. Mai mult decat atat, societatea nu se afla in situatia in care stia sau ar fi trebuit sa stie in momentul cumpararii sau primirii marfurilor ca ele au fost sustrate de sub supraveghere vamala, avand in vedere ca marfa a fost incarcata si sigilata in Turcia si urma sa fie desigilata la destinatie in Germania. Ultima categorie de debitori vamali se referea la depozitarea temporara a marfurilor, care nu se aplica la regimului de tranzit vamal.

Potrivit art. 113 alin. (1) lit. a din Codul vamal regimul de tranzit permite transportul marfurilor de la un birou vamal la altul, fara ca acestea sa fie supuse drepturilor de import sau masurilor de politica comerciala.

In ceea ce priveste art. 8 alin. 1 din Conventia TIR de la Geneva din 14.11.1975, societatea sustine ca niciunde in cuprinsul acestuia nu se mentioneaza clar de catre legiuitor daca in categoria persoanelor care datoreaza drepturile si taxele de import se regaseste si transportatorul marfurilor, obligatia acestuia fiind cea instituita de art. 115 alin. (1) din Codul vamal.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/2013 organele vamale au stabilit in sarcina SC ABC SRL, in calitate de titular al regimului de tranzit, o datorie vamala totala in suma de TSC lei urmare sustragerii cantitatii de 22.634 kg alune din semiremorca Kogel parcata pe raza comunei D, jud. A.

III. Fata de constatările organelor vamale, sustinerile contestatarei, reglementările legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

3.1. Referitor la taxele vamale si TVA in suma de TV+XV lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea transportatoare datoreaza drepturile vamale stabilite in urma sustragerii pe teritoriul Romaniei a marfii aflate in regim de tranzit, in conditiile in care la intrarea marfii pe teritoriul vamal al Comunitatii a plasat-o sub acest regim in calitate de principal obligat.

In fapt, sub acoperirea carnetului TIR seria DX si a documentului de insotire al acestuia identificat prin MRN 13BG..... emis de autoritatea vamala bulgara la intrarea pe teritoriul Comunitatii, SC ABC SRL in calitate de principal obligat (caseta 50 din documentul de insotire) a introdus in regim de tranzit vamal cantitatea de 22.634 kg alune decojite, avand ca tara de origine Turcia si ca tara de destinatie Germania.

Din procesul-verbal de control nr.2013 intocmit de organele vamale rezulta ca acestea au fost informate prin adresa nr./.....2013 a I.P.J. A – Sectia de politie rurala nr. 7 D asupra sesizarii numitului A S, cetatean turc, in calitate de conducator auto, care a reclamat faptul ca in noaptea de 20-21.06.2013 din semiremorca Kogel parcata pe raza comunei D, jud. A i-a fost sustrasa cantitatea de 22.634 kg alune.

Din verificarile intreprinse de echipa de control impreuna cu organele de politie s-a constatat ca sigiliul vamal aplicat prezinta urme de violare in sensul ca snurul metalic al sigiliului a fost taiat si ulterior lipit, iar prelata semiremorcii prezenta o taietura in forma literei "L" cu laturile de 160 cm x 50 cm, prin care s-a putut vizualiza interiorul semiremorcii, constatandu-se inexistenta vreunei marfi.

In consecinta, in temeiul art. 456 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/1993, art. 203, art. 215 si art. 217 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/1992, art. 115 alin. (1) din Codul vamal al Romaniei si art. 8 alin. (1) si alin. (7) si art. 11 alin. (3) din Conventia TIR de la Geneva din 14.11.1975, organele vamale au stabilit o datorie vamala pentru marfa sustrasa pe teritoriul Romaniei in sarcina SC ABC SRL, in calitate de principal obligat, respectiv titular al regimului de tranzit sub care au fost plasate marfurile necomunitare la intrarea lor pe teritoriul vamal al Comunitatii.

In drept, potrivit art. 113, art. 114 si art. 115 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 113. – (1) **Regimul de tranzit** permite transportul de la un birou vamal la alt birou vamal al:

a) mărfurilor străine, fără ca acestea să fie supuse drepturilor de import sau măsurilor de politică comercială;

b) mărfurilor românești, în cazurile și în condițiile prevăzute în reglementări specifice pentru a se evita ca produsele care beneficiază de măsuri speciale de export să eludeze sau să beneficieze nejustificat de aceste măsuri.

(2) **Transportul menționat la alin. (1) se efectuează în următoarele modalități:**

a) conform regimului de tranzit;

b) **în baza unui carnet TIR - Convenția TIR - Convenția vamală relativă la transportul internațional al mărfurilor sub acoperirea carnetelor TIR, întocmită la Geneva la 14 noiembrie 1975**, la care România a aderat potrivit Decretului nr. 420/1979;

c) în baza unui carnet ATA, utilizat ca document de tranzit - Convenția privind admiterea temporară, adoptată la Istanbul la 26 iunie 1990, ratificată de România prin Legea nr. 395/2002;

d) în baza altor norme prevăzute prin acorduri sau convenții internaționale la care România este parte;

e) prin poștă, inclusiv colet poștal.

(3) Regimul de tranzit nu înlătură aplicarea dispozițiilor specifice aplicabile transportului mărfurilor plasate într-un regim vamal economic”.

“Art. 114. – (1) **Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordanță cu dispozițiile regimului.**

(2) Autoritatea vamală descarcă regimul de tranzit când este în măsură să stabilească, pe baza comparării datelor disponibile la biroul vamal de plecare cu cele disponibile la biroul vamal de destinație, că regimul s-a încheiat în mod corect”.

“Art. 115. – (1) **Principalul obligat este titularul regimului de tranzit și răspunde pentru:**

a) **prezentarea mărfurilor intacte la biroul de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de marcare și sigilare adoptate de autoritatea vamală;**

b) **respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.**

(2) Transportatorul sau destinatarul mărfurilor care acceptă mărfurile știind că acestea circulă în regim de tranzit răspunde solidar pentru respectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)”.

Totodata, teza finala din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei prevede ca:

"Prezenta lege asigura aplicarea **Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar**, cu modificarile ulterioare, publicat in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene nr. 302/1992".

Potrivit art. 4 pct. 23 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 stabileste ca "<<Dispozitii in vigoare>> reprezinta dispozitiile

comunitare sau dispozitiile nationale", astfel ca, in materie vamala, prevederile legislatiei interne se aplica in paralel cu prevederile legislatiei europene.

Astfel, potrivit art. 203, art. 213 si art. 215 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificarile ulterioare:

"Art. 203. – (1) **O datorie vamală la import ia naștere prin:**

- **sustragerea de sub supravegherea vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.**

(2) **Datoria vamală ia naștere în momentul sustragerii mărfurilor de sub supravegherea vamală.**

(3) **Debitorii vamali sunt:**

- **persoana care a sustras mărfurile de sub supraveghere vamală,**

- orice persoană care a participat la o astfel de acțiune și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că mărfurile au fost sustrate de sub supraveghere vamală,

- orice persoană care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul cumpărării sau primirii mărfurilor, că ele au fost sustrate de sub supraveghere vamală și

- după caz, **persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri**".

"Art. 213. - **Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie**".

"Art. 215. – (1) O datorie vamală ia naștere:

- **în locul în care se produc faptele care generează această datorie;**

- dacă nu se poate stabili acest loc, atunci la locul unde autoritățile vamale constată că mărfurile se află într-o situație care generează datoria vamală;

- dacă mărfurile au fost plasate sub un regim vamal care nu s-a încheiat și dacă locul nu poate fi determinat potrivit primei sau celei de-a doua liniuțe într-un termen determinat, în conformitate cu procedura comitetului, la locul unde mărfurile au fost fie plasate sub regimul respectiv, fie au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunității sub regimul respectiv; [...]"

In ceea ce priveste regimul de tranzit vamal, la art. 96 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispozitii de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar se prevede ca:

"Art. 96. – (1) **Principalul obligat este titularul regimului de tranzit comunitar extern. El răspunde pentru:**

a) prezentarea în vamă a mărfurilor intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale;

b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit comunitar.

(2) **Sub rezerva obligațiilor prevăzute la alin. (1) ale principalului obligat, un transportator sau destinatar al mărfurilor care acceptă mărfurile știind că ele sunt plasate sub un regim de tranzit comunitar este, de asemenea, este obligat să prezinte mărfurile intacte la biroul vamal de**

destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale”.

Fiind vorba de un tranzit derulat în baza carnetului TIR, devin aplicabile și prevederile art. 8 din Convenția vamală relativă la transportul internațional al marfurilor sub acoperirea carnetelor T.I.R. (Convenția T.I.R.) de la Geneva din 14.11.1975, la care România a aderat prin Decretul nr. 420/1979 conform cărora:

“Art. 8. – 1. Asociația garantează se va angaja să achite drepturile și taxele de import sau de export exigibile, majorate, dacă este cazul, cu dobânzile de întârziere **care trebuie să fie achitate potrivit legilor și reglementărilor vamale ale țării în care o abatere legată de operațiunea T.I.R. este constatată. Asociația va fi obligată, împreună și în solidar cu persoanele care datorează sumele menționate mai sus, la plata acestor sume.**

7. Atunci când sumele menționate la paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol devin exigibile, **autoritățile competente trebuie, dacă este posibil, să pretindă plata acestora direct de la persoana sau persoanele care datorează aceste sume**, înainte de a introduce o reclamație pe lângă asociația garantează”.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, contestatara SC ABC SRL **este titulara regimului de tranzit vamal în calitate de principal obligat**, datele de identificare ale acesteia fiind regăsite la rubrica 50 “principal obligat” din formularul de declarație sumară MRN 13BG00310317705426 emis de autoritatea vamală bulgară la intrarea marfurilor pe teritoriul Comunității și, în această calitate, răspunde pentru prezentarea marfurilor intacte la biroul de destinație, după cum se prevede expres art. 115 alin. (1) lit. a) din Codul vamal al României, astfel că datorează drepturile de import pentru marfurile introduse în Comunitate și care nu au mai ajuns la destinație în Germania, fiind sustrate pe teritoriul României.

Motivațiile SC ABC SRL din contestația formulată sunt vadit neîntemeiate și urmează a fi respinse ca atare, având în vedere următoarele:

- datoria vamală ia naștere nu numai în cazul în care se derulează o operațiune de import, ci și atunci când marfurile, aflate în regim de tranzit până la sosirea la biroul vamal de destinație când trebuiau să primească un nou statut vamal, au fost sustrate de sub supravegherea vamală și nu au mai ajuns la destinație, după cum reiese cu claritate din prevederile art. 203 alin. (1) și alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar;

- invocând că este “doar” transportatorul marfurilor, contestatara **ignora că este titulara regimului de tranzit în calitatea ei de “principal obligat” și, în consecință, îi revin toate obligațiile ce decurg din această calitate**; faptul că, pe lângă calitatea de principal obligat, societatea acționează și în calitate de transportator nu vine decât să întărească răspunderea sa pentru orice neregularitate ivită din derularea regimului de tranzit, având în vedere că legislația vamală prevede răspunderea solidară a transportatorului cu principalul obligat;

- prin observațiile din contestație relativ la cazurile avute în vedere la art. 203 alin. (3) ultima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, contestatoarea **omite chiar situația care-i este pe**

deplin aplicabila, respectiv aceea ca debitor vamal este si “persoana care trebuie să execute obligațiile care rezultă din depozitarea temporară a mărfurilor sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate acele mărfuri”, punand semnul egalitatii intre “depozitarea temporara a marfurilor” si “utilizarea regimului vamal sub care au fost plasate marfurile”, desi textul de lege are in vedere doua situatii distincte, alternative prin utilizarea conjunctiei “sau”;

- in mod similar, prin invocarea neclaritatii textului Conventiei TIR in privinta raspunderii transportatorului, contestatara omite faptul ca textul art. 8 alin. (7) din Conventie prevede ca drepturile vamale trebuie pretinse, in primul rand, persoanelor care le datoreaza, in speta contestatara in calitate de principal obligat.

In sfarsit, nu prezinta relevanta in solutionarea favorabila a cauzei faptul ca pentru marfa sustrasa societatea a formulat plangere penala la unitatea teritoriala de parchet cu privire la infractiunea de furt calificat savarsita de persoane necunoscute, avand in vedere ca art. 213 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar stabileste o raspundere solidara pentru toate persoanele obligate la aceeasi datorie, iar potrivit art. 1.447 alin. (1) din Codul civil “**creditorul poate cere plata oricărui dintre debitorii solidari, fără ca acesta să îi poată opune beneficiul de diviziune**” astfel ca societatea nu poate invoca beneficiul de discutie in materia raspunderii solidare, avand posibilitatea sa se indrepte impotriva persoanelor vinovate de sustragerea marfii potrivit dispozitiilor dreptului comun in materie.

In consecinta, contestatia SC ABC SRL urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

3.2. Referitor la accesoriile aferente in suma de AV lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente obligatiilor vamale principale, in conditiile in care in sarcina sa a fost retinut ca fiind datorat debitul stabilit prin decizia de regularizare contestata.

In fapt, pentru debitele principale stabilite prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/2013 organele vamale au calculat si accesoriile aferente pentru perioada2013-.....2013 in quantum total de AV lei, din care:

- AV1 lei dobanzi taxe vamale;
- AV2 lei dobanzi TVA.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere**".

"Art. 120. - (1) **Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate**, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

In consecinta, avand in vedere si cele retinute anterior prin prezenta decizie, potrivit carora contestatara datoreaza taxele vamale si taxa pe valoarea adaugata stabilita de catre organele vamale, rezulta ca acesta datoreaza si accesoriile aferente, in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, motiv pentru contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 113 alin. (2) lit. b), art. 114 alin. (1), art. 115 alin. (1) lit. a) si teza finala din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 203 alin. (1), alin. (2) si alin. (3) ultima liniuta, art. 213 si art. 215 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificarile ulterioare, art. 96 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei de stabilire a unor dispozitii de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, art. 8 par. 1 si 7 din Conventia vamala relativa la transportul international al marfurilor sub acoperirea carnetelor T.I.R. (Conventia T.I.R.) de la Geneva din 14.11.1975, la care Romania a aderat prin Decretul nr. 420/1979 si art. 119 alin. (1), art. 120 si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC ABC SRL impotriva deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/2013, emisa de Directia Judeteana pentru Accize si Operatiuni Vamale A prin care s-au stabilit obligatii vamale in suma de **TSC lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.